

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa I. W.

przeciwko E. Sp. z o.o. z siedzibą w W., poprzednio E. [...] Sp. z o.o. z siedzibą w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 grudnia 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 27 czerwca 2012 r., sygn. akt VI ACa [...],

1) pomija wniosek powódki o ustanowienie kuratora dla pozwanej E. Spółki z o.o. z siedzibą w W.,

2) umarza postępowania kasacyjne.

UZASADNIENIE

W związku ze śmiercią A. K. - jedyne go członka zarządu pozwanej E. Sp. z o.o. z siedzibą w W., postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2013 r. Sąd Najwyższy na podstawie art. 174 § 1 pkt 2 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. zawiesił postępowanie kasacyjne wywołane skargą kasacyjną powódki I. W..

Pismem datowanym na dzień 26 października 2018 r. powódka, powołując się na art. 69 § 1 k.p.c., wniosła o ustanowienie kuratora dla pozwanej spółki. Ponieważ ustanowienie kuratora dla osoby prawnej niemającej organu uprawnionego do jej reprezentowania wiąże się z koniecznością zapłaty wynagrodzenia ustanowionemu kuratorowi oraz zwrotu poniesionych przez niego wydatków, postanowieniem

z dnia 17 kwietnia 2019 r. określono zaliczkę w kwocie 4300 zł na poczet wynagrodzenia i zwrotu wydatków kuratora, który ma zostać ustanowiony dla pozwanej spółki oraz zobowiązano powódkę do wpłacenia tej zaliczki w terminie 14 dni od daty otrzymania odpisu postanowienia pod rygorem pominięcia czynności - wniosku o ustanowienie kuratora - związanej z wydatkami. W związku z nieuiszczeniem przez powódkę zaliczki w wyznaczonym terminie, Sąd Najwyższy pominął jej wniosek o ustanowienie kuratora dla pozwanej spółki (art. 130⁴ § 5 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c.).

Ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019 r., poz. 1469, dalej - „ustawa z dnia 4 lipca 2019 r.”) z dniem 21 sierpnia 2019 r. wszedł w życie zmieniony przepis art. 182 § 1 pkt 4 k.p.c., zgodnie z którym postępowanie zawieszone na podstawie art. 174 § 1 pkt 2 k.p.c. podlega umorzeniu po dwóch latach od dnia wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania. W odniesieniu do tego przepisu ustawodawca nie przewidział przepisu szczególnego regulującego jego skutki w odniesieniu do postępowań wszczętych i zawieszonych na tej podstawie prawnej przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. Sytuacji tej nie dotyczy w szczególności przepis art. 9 ust. 5, który nie wymienia postępowań wszczętych i zawieszonych na podstawie art. 174 § 1 pkt 2 k.p.c. przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. Do tych postępowań ma zatem zastosowanie ogólna reguła przewidziana w tej ustawie w art. 9 ust. 2, według której do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustaw zmienianych m.in. w art. 1, w tym Kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Nie można przy tym przyjąć, aby te postępowania uległy umorzeniu z dniem 21 sierpnia 2019 r., tj. z dniem wejścia w życie zmienionego art. 182 § 1 pkt 4 k.p.c. Strony tych postępowań nie miałyby bowiem możliwości zapobieżenia umorzeniu postępowań zawieszonych przed dniem wejścia w życie tego przepisu. Ponieważ ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. zawiera różne terminy wejścia w życie jej poszczególnych przepisów, a jednocześnie w art. 17 przyjmuje co do zasady, że ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia tj. z dniem 7 listopada 2019 r. - co dotyczy także przepisów przejściowych zawartych w art. 9 ustawy - uzasadnia to wniosek, że skutki wynikające z art. 182 § 1 pkt 4 k.p.c. - w brzmieniu nadaną ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. - w zw. z art. 9 ust. 2 tej ustawy w stosunku do postępowań wszczętych i zawieszonych na podstawie art. 174 § 1 pkt 2 k.p.c. przed dniem jej wejścia w życie nastąpiły dopiero w dniu 7 listopada 2019 r. Do tej daty strony, mimo obowiązywania już zmienionego art. 182 § 1 pkt 4 k.p.c., mogły poprzez swoje czynności, w szczególności przez skuteczne zgłoszenie wniosku

o ustanowienie kuratora dla strony pozbawionej organu do jej reprezentowania, zapobiec skutkowi w postaci umorzenia postępowania.

Mając więc na względzie, że od wydania postanowienia z dnia 29 sierpnia 2013 r. nie został złożony skuteczny wniosek umożliwiający podjęcie zawieszonego postępowania kasacyjnego oraz biorąc pod uwagę treść art. 182 § 1 pkt 4 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., Sąd Najwyższy umorzył postępowanie kasacyjne. W odniesieniu do poniesionych kosztów postępowania nastąpił skutek określony w art. 184 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

aw
aj